

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 5C/508/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811211326
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8811211326.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176 proti žalovanej T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. C. XXX, o zaplatenie 612,30 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Konanie o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sankčný úrok vo výške 4,80 eur a zmluvnú pokutu vo výške 20,13 eur z a s t a v u j e.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 183,96 eur, zmluvný úrok vo výške 353,18 eur, poplatok za výber z bankomatu vo výške 11,45 eur, mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 38,77 eur, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne z čiastky 183,96 eur od 12.9.2010 až do zaplatenia a trovy konania spočívajúce na zaplattenom súdnom poplatku za podaný návrh a za podané odvolanie vo výške 73,- eur.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu žalovanú sumu, ktorá pozostávala z istiny 183,96 €, zmluvného úroku vo výške 353,18 €, poplatku za výber z bankomatu vo výške 11,45 €, zmluvnej pokuty vo výške 20,13 €, sankčného úroku vo výške 4,80 €, mesačného poplatku za vedenie účtu vo výške 38,77 €, úroku z omeškania vo výške 0,024% denne z čiastky 183,96 € odo dňa 12.09.2010 až do zaplatenia, s odôvodnením, že 25.10.2007 uzatvoril s ňou úverovú zmluvu č. 3710221389, ktorá zmluva bola zároveň zmluvou o poskytnutí úveru č. 5804107703 s úverovým rámcom 663,88 €. Úver bol poskytnutý na uspokojovanie jej priebežných finančných potrieb a žalovaná bola oprávnená čerpať úver prostredníctvom úverovej karty. Zmluvné strany sa dohodli na vrátení poskytnutého úveru spolu s dohodnutým úrokom v pravidelných mesačných splátkach. Pre prípad omeškania v trvaní viac ako 7 dni dohodli podľa úverových zmluvných podmienok zmluvnú pokutu vo výške 0,08% z dlžnej sumy za každý začatý deň omeškania a tiež jednorazovú zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s úhradou ktorej bude dlžník v omeškaní. Podľa úverových zmluvných podmienok bol dlžník povinný splatiť celý čerpaný úver na požiadanie veriteľa v prípade oneskorenia s platením dvoch splátok alebo oneskorenia so splatením jednej splátky po dobu dlhšiu než tri mesiace. Žalovaná nesplácala úver podľa dohodnutých podmienok, preto jej žalobca 27.8.2010 zaslal výzvu k splateniu celého dlhu v žalovanej sume, na ktorú výzvu nereagovala.

Rozsudkom zo dňa 10.5.2012 č.k. 5C/508/11-25 súd žalobu zamietol, s tým, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu žalovanú sumu, ktorá pozostáva z istiny vo výške 183,96 Eur, zmluvného úroku vo výške 353,18 Eur, poplatku za výber z bankomatu vo výške 11,45 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 20,13 Eur, sankčného úroku vo výške 4,80 Eur, mesačného poplatku za vedenie účtu vo výške 38,77 Eur, úroku z omeškania vo výške 0,024% denne z čiastky 183,96 Eur odo dňa 12. 9. 2010 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 25. 10. 2007 uzatvorili úverovú zmluvu č. 3710221389, ktorá bola zároveň zmluvou o poskytnutí úveru č. 5804107703 s úverovým rámcom 663,88 Eur. Úver bol poskytnutý na uspokojenie priebežných finančných potrieb žalovanej, ktorá bola oprávnená čerpať poskytnutý úver prostredníctvom úverovej karty.

Súd poukázal na stanovisko žalovanej, ako aj výpoveď svedkyne nevesty žalovanej C. C., ktorá potvrdila, že z poskytnutého úveru žalovaná kúpila chladničku a neskôr práčku s tým, že obdržala i kartu Home Credit, ktorú svedkyňa C. C. spolu s manželom používali, lebo žalovaná vzhľadom na vek a životné skúsenosti by ju ani nevedela používať.

Súd citoval ustanovenia § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj ust. § 34 Občianskeho zákonníka a uviedol, že z pripojenej úverovej zmluvy č. 3710221389 uzavretej dňa 25. 10. 2007 zistil, že žalobca poskytol žalovanej úver typu 07 VAN 33 s autorizačným kódom 091542 na kúpu práčky Zanussi v predajnej cene 348,20 Eur pri nulovej platbe v hotovosti s tým, že konečná cena úveru predstavovala 553,18 Eur pri mesačnej splátke po 16,76 Eur v počte 33 splátok vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca. Predmetom žaloby však bol nesplatený dlh zo zmluvy o revolvingovom úvere I, ktorá bola uzavretá podľa textu na titulnej strane úverovej zmluvy č. 3710221389 súčasne spolu s úverovou zmluvou.

S poukazom na ust. § 34 Občianskeho zákonníka súd zmluvu o revolvingovom úvere považoval za neplatnú, lebo žalovaná nemala vedomosť, čo podporuje i forma a obsah zmluvy. Text o dojednaní nebol vytlačený rovnakým písmom ako úverová zmluva, na ktorej mala žalovaná záujem a vedela, za akých podmienok ju uzatvára. Súd považoval za preukázané, že účastníci uzavreli iba jednu zmluvu o úvere č. 3710221389, lebo druhá zmluva o revolvingovom úvere nebola uzavretá zákonným predpísaným spôsobom. Chýbala jej písomná forma, v ktorej by boli uvedené jej náležitosti. O tom, že žalobca nemal v úmysle uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere rovnakým spôsobom ako úverovú zmluvu svedčí skutočnosť, že informácia o zmluve je uvedená v takmer nečitateľnom texte pod hlavnými náležitosťami úverovej zmluvy, ktorému textu spotrebiteľ pri bežnom záujme o úver na kúpu spotrebného tovaru nevenuje patričnú pozornosť, resp. ani text nečíta. Z konania žalobcu možno uzavrieť, že bolo v jeho záujme uzavrieť so záujemcom spotrebiteľom nielen úverovú zmluvu na nákup spotrebného tovaru, ale aj revolvingovú zmluvu, o uzavretí ktorej spotrebiteľ nemal vedomosť, k jej uzavretiu nedošlo pre chýbajúci prejav vôle žalovanej, a preto súd žalobu zamietol. Bez vôle a jeho prejavu niet právneho úkonu.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal nesprávne skutkové zistenia, v dôsledku čoho súd vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na to, že predmetom žaloby je nesplatený dlh zo zmluvy o revolvingovom úvere I, ktorá bola na titulnej strane úverovej zmluvy uzavretá súčasne s úverovou zmluvou. Súd poukázal na to, že žalovaná podpísaním úverovej zmluvy súhlasila s tou časťou textu, ktorá sa týkala dojednaní o revolvingovom úvere. Zdôraznil, že žalobca pri dojednaní takéhoto druhu úveru informuje svojich klientov na líci zmluvy, že sa jedná o úverovú zmluvu, aj revolvingovú s tým, že zmluva o revolvingovom úvere nadobudla platnosť podpisom úverovej zmluvy, avšak má odloženú účinnosť až na budúcnosť, a to uskutočnením aktivácie karty. Uzatvorením revolvingovej zmluvy tak priamo práva a povinnosti žalovanej nevznikli, pretože k účinnosti revolvingovej zmluvy muselo dôjsť ďalším úkonom zo strany žalovanej k aktivovaniu karty. K aktivovaniu karty nedošlo automaticky alebo konkludentne, či náhodne, ale slobodným a vážnym prejavom vôle žalovanej, a to zavolaním na určené telefónne číslo aktivovaním karty prostredníctvom operátora, či automatického telefonického centra a až uvedením identifikačných údajov za účelom predchádzania zneužitia, došlo k aktivácii karty. Z uvedeného je zrejmé, že za žiadnych okolností nedochádza akcesorickým uzatvorením zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru k vzniku nerovnováhy v právach a povinnostiach medzi žalovanou a žalobcom a už vôbec nie k značnej nerovnováhe v neprospech žalovanej. Podľa názoru

žalobcu neporušili zmluvnú slobodu žalovanej tým spôsobom, že podpisom jednej zmluvy jej nanútili podpis ďalšej zmluvy. Žalovaná mala evidentný záujem na tom, aby bola platná revolvingová zmluva, ktorá sa stala aj účinnou, pretože vykonala prejav smerujúci k aktivovaniu karty a úver začala čerpať. V tejto súvislosti poukázal na platobné transakcie uvedené v prehľade o čerpaní a splácaní úveru, ktorý súdu bol predložený. S posúdením nedostatku vôle žalovanej pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere súdom prvého stupňa preto nesúhlasili. Žalobca ďalej namietal, že súd automaticky posúdil zmluvu ako celok neplatnú. Poukázal na metodickú príručku týkajúcu sa zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou úverových podmienok, ako aj na konanie o prejudiciálnej otázke, ktoré bolo začaté Okresným súdom Prešov v súvislosti s posudzovaním spotrebiteľských úverov s tým, že prejudiciálnou otázkou je, „ či je možné v prípade zistenia nekalých zmluvných klauzúl v spotrebiteľskej zmluve vyvodiť záver, že zmluva ako celok spotrebiteľa nezaväzuje, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie“. Zdôraznil, že aj podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky v súvislosti s ochranou spotrebiteľa je potrebné prihliadať na to, že i ochrana spotrebiteľa má svoje hranice a v žiadnom prípade ju nie je možné posudzovať ako obranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa (sp. zn. 23Cdo 1201/2009 zo dňa 29. 6. 2010). Navrhli napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnili.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozhodnutie ponecháva na úvahu súdu.

Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 13.2.2013 č.k. 4Co/91/2012 rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Z obsahu spisu, ako aj odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, avšak vec nesprávne právne posúdil.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Krajský súd v Prešove v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že uplatnené odvolacie námietky týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia právneho vzťahu medzi účastníkmi konania boli sčasti opodstatnené. Súd prvého stupňa správne posúdil zmluvu o revolvingovom úvere a vzťah medzi žalobcom a žalovanou ako vzťah spotrebiteľský. Nesprávne však vykladal zmluvné podmienky a okolnosti, za ktorých došlo k uzavretiu zmluvy, ako aj náležitosti smerujúce k uzavretiu právneho úkonu. Z prejavu žalovanej, ako aj vypočutej svedkyne C. C. bolo nepochybné, že k aktivácii karty, ktorá im bola poskytnutá spoločnosťou žalobcu Home Credit došlo na základe zmluvy o revolvingovom úvere I s tým, že finančné prostriedky z tejto karty čerpala svedkyňa C. C. spolu so svojim manželom - synom žalovanej. Tvrdená skutočnosť súdom prvého stupňa, že vzhľadom na vek a okolnosti uzavretia úverovej zmluvy, súčasťou ktorej bola aj zmluva o revolvingovom úvere, že žalovaná bola slabšou stranou, odvolací súd nepovažoval za opodstatnené. Žalovaná je narodená v roku 1957, a preto nie je možné prihliadať na okolnosti uzavretia zmluvy spojené s vekom žalovanej, prípadne s nepriaznivým zdravotným stavom. Pokiaľ žalovaná je riadne spôsobilá na právne úkony, je aj právne zodpovedná za následky, ktoré vyplynú z uzatvorených právnych úkonov. Pokiaľ súd dospel k záveru, že zmluva je neplatná pre nedodržanie zákonných náležitostí, ktoré zákon s platnosťou zmluvy spája, nebolo možné i napriek tvrdeniu žalovanej o čerpaní úveru z platobnej karty Home Credit, ako aj potvrdením tvrdenia žalovanej, že finančné prostriedky boli čerpané synom žalovanej, prípadne nevestou - vypočutou svedkyňou C. C., prehliadnuť a žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Z tohto dôvodu namietané nesprávne právne posúdenie žalobcom bolo opodstatnené. Nesprávne právne posúdenie spočívalo v posúdení neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere I ako celok i napriek tomu, že tvrdené skutočnosti o čerpaní finančných prostriedkov z poskytnutého úveru neboli medzi účastníkmi sporné.

Podľa § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Na pojednávaní konanom dňa 5.9.2013 žalobca zobral žalobu čiastočne späť a to v sankčnom úroku vo výške 4,80 eur a zmluvnej pokute vo výške 20,13 eur a teda žiadal, aby súd zaviazal žalovanú za zaplatenie istiny vo výške 183,96 eur, zmluvný úrok vo výške 353,18 eur, poplatok za výber z bankomatu vo výške 11,45 eur, mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 38,77 eur, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne z čiastky 183,96 eur od 12.9.2010 až do zaplatenia a zároveň ju zaviazal k úhrade trov konania spočívajúce na zaplatenom súdnom poplatku za podaný návrh a za podané odvolanie.

Žalovaná, podaním zo dňa 4.9.2013, uviedla, že rozhodnutie v predmetnej právnej veci ponecháva na zvážení súdu.

Na doplnenie dokazovania zástupca žalobcu k veci uviedol, že žalobca uzavrel dňa 25.10.2007 so žalovanou úverovú zmluvu č. 3710221389, ktorá bola súčasne aj zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru. Táto zmluva o revolvingovom úvere bola platná, ale nie účinná, pretože mala odloženú účinnosť na budúcnosť. Účinnosť zmluvy bola podmienená aktiváciou úverovej karty. Z toho dôvodu, že žalovaná riadne splácala poskytnutý úver na základe spomenutej zmluvy č. 3710221389, žaloba jej zaslal úverovú kartu spolu s metodickou príručnou, kde neoddeliteľnou súčasťou metodickéj príručky bol sadzobník poplatkov a metodická príručka takisto obsahovala údaje ako si aktivovať úverovú kartu a samozrejme v metodickéj príručke boli obsiahnuté informačné údaje v zmysle § 3 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Následne na základe vlastného prejavu vôle žalovaná kontaktovala žalobcu a to takým spôsobom, že mu zavolala na vopred určené telefónne číslo, ktoré našla v metodickéj príručke a po preverení jej identifikačných údajov došlo k aktivovaniu úverovej karty a následne jej bol zaslaný do vlastných rúk PIN kód, ktorý jej vlastne umožnil čerpať prostredníctvom úverovej karty. Predložil súdu doklad o zaslaní PIN kódu a takisto metodickú príručku spolu so sadzobníkom poplatkov, ktorý jej bol spolu s úverovou kartou zaslaný, takže vlastne žalovaná bola informovaná o všetkých poplatkoch a nákladoch spojených s čerpaním revolvingového úveru. K samotným týmto náležitostiam uviedol, že pri revolvingových úveroch nie je možné určiť TMN, s čím počíta aj zákon o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 3 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch a s týmto sa stotožnil aj Krajský súd v Prešove a to rozhodnutím zo dňa 27.1.2011 č.k. 6Co 95/2010. Čo sa týka ostatných ustanovení, ohľadom revolvingového úveru boli na lícnej strane úverovej zmluvy a v samotných úverových zmluvných podmienkach a to v hlavne 9 a 10. K samotným úverovým zmluvným podmienkam dal do pozornosti 2 judikáty, jeden judikát je z prešovského súdu, je to č.k. 1Co 136/2012 zo dňa 25.2.2013 str. 4, kde súd posúdil, že ich úverové zmluvné podmienky, teda ustanovenia o zmluvnej pokute sú dojednané platne a takisto poukázal na rozhodnutie krajského súdu v Trnave, ktorý taktiež posudzoval úverové zmluvné podmienky spoločnosti a došiel k záveru, že dojednania v nich sú považované za platné a písomné. Ide o rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co 412/2012 zo dňa 9. júla 2013 str. 4 posledný odsek, druhá veta zdola.

Z pripojenej úverovej zmluvy číslo 3710221389, ako variabilný symbol, uzavretej 25.10.2007 súd zistil, že žalobca poskytol žalovanej úver typu 07VAN33 s autorizačným kódom 091542, na kúpu práčky značky ZANUSSI v predajnej cene 348,20 € (10.490,- Sk), pri nulovej platbe v hotovosti. Konečná cena úveru predstavovala 553,18 € (16.665,- Sk), pri mesačnej splátke po 16,76 € (505,-Sk), so splatnosťou 20. dňa kalendárneho mesiaca. Celkom mala žalovaná zaplatiť 33 splátok poštovou poukážkou. Zmluva bola uzavretá v predajni Elsatex vo Vranove nad Topľou.

Zmluva číslo 3710221389 je zároveň zmluvou o revolvingovom úvere I. č- 5804107703, , dohodnutej v Hlave 9. - Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru I. a Hlavy 10. - Čerpanie a splácanie revolvingového úveru Úverových podmienok., na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úverový rámec vo výške 663,88 eur.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy

poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Ako vyplýva z § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V zmysle § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo

dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 96 ods. 1 a ods 3 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej, ktorá sa ho zaviazala vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnila, žalobca dňa 27.8.2010 zosplatnil celý úver a vyzval ju na zaplatenie sumy 612,30 eur v 15 dňovej lehote.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu. Žalovaná čiastka pozostáva z istiny vo výške 183,96 eur, ktorá bola žalovanou vyčerpaná, ale nebola uhradená, zo zmluvného úroku vo výške 353,18 eur, poplatku za výber z bankomatu vo výške 11,45 eur, zo zmluvnej pokuty vo výške 20,13 eur, sankčného úroku vo výške 4,80 eur a z mesačného poplatku za vedenie účtu vo výške 38,77 eur.

Vzhľadom k tomu, že žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sankčného úroku vo výške 4,80 eur a zmluvnej pokuty vo výške 20,13 eur späť, súd v tejto časti konania zastavil.

Súd žalobcovi priznal nárok voči žalovanej na zaplatenie sumy 353,18 eur, ktorá predstavuje vyčíslený úrok z omeškania od 30.6.2008 do dňa 31.7.2010, ktorého výška bola stanovená v sadzobníku poplatkov, ktorý mal odporca k dispozícii s úverovou kartou.

Súd ďalej žalobcovi priznal poplatok za výber z bankomatu v celkovej výške 11,45 eur, ktorý pozostáva z piatok poplatkov á 2,29 eur (za výber bankomatu dňa 2.6.2008, 12.9.2008, 27.3.2009, 31.3.2009, 31.3.2009), ktorých čiastka bola stanovená na základe sadzobníka poplatkov k úveru.

Súd zároveň priznal žalobcovi poplatok za vedenie účtu v celkovej výške 38,77 eur, ktorý bol započítaný v súlade so sadzobníkom poplatkov úverovej zmluvy.

Súd zároveň zaviazal žalovanú na úhradu úroku z omeškania vo výške žalobcom požadovanej a neprevyšujúcej zákonné úroky z omeškania, zo sumy priznanej istiny 183,96 eur od 12.9.2010 (t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na zaplatenie dlžnej sumy po jej zosplatnení) až do zaplatenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval žalobcov nárok na zaplatenie istiny vo výške 183,96 eur, zmluvný úrok vo výške 353,18 eur, poplatok za výber z bankomatu vo výške 11,45 eur, mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 38,77 eur, úrok z omeškania vo výške 0,024% denne z čiastky 183,96 eur od 12.9.2010 až do zaplatenia za dôvodný a žalobe vyhovel.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalobca mal plný úspech v danej veci proti žalovanej, súd mu preto priznal náhradu trov konania spočívajúce na zaplatenom súdnom poplatku za podaný návrh a za podané odvolanie vo výške 73,- eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.